

РЕШЕНИЕ

№ 24235

гр. София, 20.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 22.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **5769** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на М.Р.А. ЕООД срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 24-4332-002968 от 03.06.2024 г., издадена от полицейски инспектор при СДВР, Отдел ПП СДВР, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

Моли атакуваната заповед да бъде отменена. Претендира разноски.

Ответникът не взема становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваната заповед от 03.06.2024 г. на М.Р.А. ЕООД е наложена ПАМ за това, че на 31.05.2024 г. МПС Д. Докер – собственост на дружеството, е управлявано от А. Х. К. без да притежава СУМПС – неспособен водач. На водача К. е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ (л. 8), в който е отбелязано, че същият е представил СУМПС, издадено от Н., като след извършена справка е установено, че такова свидетелство не съществува.

Видно от протокол от съдебно заседание на СРС, НО, 19 с-в от 15.10.2024 г. /л. 36/ между К. и Прокуратурата на РБ е постигнато споразумение за престъпление по

чл. 316 вр. чл. 308, ал. 2, вр. ал. 1 от НК – съзнателно ползване на неистински официален документ. На К. е наложено наказание „пробация“. Определението на съда, с което е одобрено споразумението, е окончателно.

Представени са заповеди за компетентност /л. 12 и сл./.

От правна страна съдът намира следното:

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1 от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи, с оглед разпоредбата на чл. 165, ал. 1 от ЗДвП.

С оглед представените заповеди, издадени съответно от Директора на СДВР и от Министъра на вътрешните работи, съдът намира, че атакуваният административен акт е издаден от компетентен орган и в предвидената писмена форма.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка /ПAM/ - прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година.

Настоящият състав намира, че са налице предпоставките за налагане на ПAM.

Между страните не е спорно, че К. е управлявал МПС без да е правоспособен водач – представил е неистински официален документ за правоспособността си, издаден от Н.. Следователно безспорно са реализирани обстоятелствата, представляващи основание за прилагане на мярката, при което административният орган действа в условията на обвързана компетентност и е длъжен да издаде акт, с който да приложи предвидената в ЗДвП ПAM. Единствено продължителността на срока на мярката се определя от органа в условията на оперативна самостоятелност в рамките на предвидените граници от шест месеца до една година.

Въпросът дали управителят на дружеството-собственик е знаел или не, че К. не е правоспособен водач, е ирелевантен за законосъобразността на приложената мярка в какъвто смисъл е и съдебната практика – напр. Решение № 9667 от 24.06.2019 г. на ВАС по адм. д. № 12939/2018 г., Решение на Адм. съд В. от 28.04.2023 г. по адм.д. № 459/2023 г., Решение на Адм. съд С. от 05.01.2023 г. по адм.д. № 175/2022 г. и др.

Приложимата правна уредба не обвързва мярката със субективното отношение на собственика към предоставянето на автомобила. Нормата на ЗДвП предвижда единствено, че същата мярка се прилага и спрямо собственика на автомобила, когато е управляван от водач без СУМПС. Няма въведено изискване за „предоставяне“ на МПС изрично или конклюдентно, за „допускане“ на управлението му от друго лице без СУМПС и пр. Следователно е без значение дали жалбоподателят е предоставил управлението на собственото си МПС волево, дали е допускал такова управление, дали това е направено от друго лице и дали изобщо е знаел за това. Законът допуска

засягане на правата на собственика с оглед постигане на целта, регламентирана в чл. 1, ал. 2 от ЗДвП, както и в чл. 171 от ЗДвП - опазването на живота и здравето на участниците в движението по пътищата, както и преустановяването на административните нарушения. Материалният закон е приложен в точния му смисъл, както и съобразно неговата цел - осигуряване безопасността на движението по пътищата. В случая, административният орган е наложил мярката за минималния предвиден в закона срок – 6 месеца, поради което не са налице предпоставки за ревизирането му.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена. В тежест на жалбоподателя остават направените разноси.

Ответникът не претендира разноси, няма доказателства такива да са направени, поради което не следва да бъдат присъждани.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 13 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М.Р.А. ЕООД срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-4332-002968 от 03.06.2024 г., издадена от полицейски инспектор при СДВР, Отдел ПП СДВР, с която на М.Р.А. ЕООД е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: